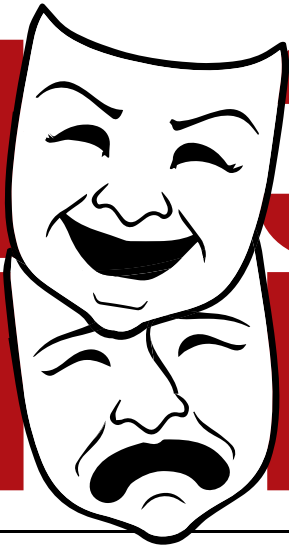

ПЕРИОДИЧНО ПУБЛИКАЦИЈА

ДВОБРОЈ
АПРИЛ / МАЈ 2025.

ГОДИНА XXI, БРОЈ 178

www.narodnopozeriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ | БАЛЕТ | ВЕЛИКА СЦЕНА | СЕЗОНА 2024/25.

БАЈАДЕРА

балет
Лудвига
Минкуса

Премијерна обнова:

17. јун у 19.00

Велика сцена

Репризе:

19. и 24. јун

У присуству многобројне публике и величанственој атмосфери испуњеној емоцијама, на Великој сцени Народног позоришта у Београду 25. маја у подне свечано је уручена Награда „Жанка Стокић“ истакнутој уметници и првакињи Дrame националног театра Нели Михаиловић.

Престижно признање, установљено 2003. године на иницијативу Мира Ступице, заједнички додељују Народно позориште у Београду, компанија „Вечерње новости“ и Град Пожаревац, као сећање на легендарну глумицу Жанку Стокић. Награда је намењена активним глумицама које су својим радом, личношћу и уметничком зрелошћу дале неизбрисив траг у позоришном, филмском и телевизијском животу Србије.

Признање је бијенално, а о добитници је на седници одржаној 31. марта једногласно одлучио жири у саставу: Светислав Гончић, управник Народног позоришта у Београду (стални члан), Милорад Вучелић, главни и одговорни уредник Вечерњих новости (стални члан) и придружени чланови – сценограф и академски сликар Герослав Зарић, редитељ Андреј Носов и Љиљана Благојевић, глумица и добитница Награде „Жанка Стокић“ која је прочитала образложење:

„Од чувене представе Народног позоришта у Београду, Шекспирове *Укроћене горопади*, којом је један од наших најзначајнијих драмских педагога Владимир Јевтовић афирмисао групу изузетних глумица и глумаца данашње средње генерације, представе у којој је Нела Михаиловић играла Катерину надамсе надахнуто и, како рече један старији позоришник,

завидљиво енергично, преко низа изузетних улога које је одиграла на сценама Народног позоришта и других београдских театара, све до експлозивно енергичне и аутентично духовите Соје у представи *Удовица живог човека*, Нела Михаиловић је показала у којој мери су за истински уметнички успех на надамсе трновитом глумачком путу, важни и дар, и добра школа и велика упорност и мудрост стрпљења и потпуна посвећеност.

Иако је Нела Михаиловић, као глумица, препознатљива као жена из народа која суверено и изузетно уверљиво тумачи женске ликове са обе ноге утемељене у контекст свакодневице, у један, у друштвено-одговорном смислу уско омеђен простор где се дневна егзистенцијална борба завршава на разини обичних дилема, дилема опстанка, ова глумица је показала и доказала да поседује изузетну моћ трансформације и то маркантним ролама у репертоару широког дијапазона, од заводљиве, снажне, а у искреном љубавном заносу рањиве вилинске краљице Титаније у Шекспировом *Сну летње ноћи*, преко две сјајне роле у Молијеровим комадима, духом танане Тоанете у гротескном телу, у *Уображеном болеснику* и страствене и емотивно поражене Дона Елвире у *Дон Жуану*, па до сценских хероина, једне која се свим силама и расположивим средствима бори против пролазности овоземаљске еротичности, а уствари несрећне и суштински скрхане Рајне у Нушићевој *Књизи другој*, друге као иконе животног витализма, каква је њена Вида у такође

Нушићевој *Ожалошћеној породици*, треће у сасвим различитој психолошкој еманацији поменутог витализма, какву је гледамо као Лиз у Шмитовим *Малим брачним злочинима* или као темпераментну госпођу Ортанж у *Женском оркестру*, а најпре и најраскошније у улози Данице у представи *Балкански шпијун*, улоге за коју је вишеструко награђена на готово свим релевантним театарским фестивалима у нашој земљи и региону и улоге коју публика на свакој представи награди посебним одушевљењем и огромним аплаузом.

Када неко, данас неспорно уметнички потврђен, у свет театра уђе са таквим сценским бисером, каква је била Нелина Катерина у поменутој *Укрућеној горопади*, када се младој глумици догоди да јој један од великана српске драматургије Љубомир Симовић каже, након одгледане представе *Путујуће позориште Шопаловић* – да није знао да је написао такву Симку – коју је управо играла Нела, а када јој у зрелој доби један други великан, Душан Ковачевић, након одгледане генералне пробе *Балканског шпијуна*, надахнут

виђеним упуту низ комплимената за улогу Данице, а након одгледане генералне пробе представе *Урнебесна трагедија* видевши Нелину изванредну креацију Јулке, обећао да ће за њу да напише нови комад – што се и обистинило, то је трагикомедија *Удовица живог човека*, када је публика нишких Филмских глумачких свечаности, међу стотинама колега, прогласи најпопуларнијом на Фестивалу, а жири најбољом, јер их је у одлуци објединила Нелина потресна рола Мајка Стане у филму *Лед*, када је телевизијски гледаоци на улици препознају као харизматичну Живану Љутић у популарној серији *Стижу долари*, или пак неку другу хероину из многобројних серија у којима је играла, дакле када се једној глумици све то догоди, па најзад, и на симболичном плану, када у филму *Монте-видео, Бог те видео* шармантно и духовито одигра велику Жанку Стокић, онда жири Награду која носи Жанкино име и додељује се глумици која је обележила позоришни и филмски живот Србије својом стваралачком зрелошћу и богатством глумачког израза донесе једногласно и већ у првом кругу гласања, наведено је у образложењу.

Награду, која се састоји од плакете националног театра (рад Герослава Зарића), статуете Жанке Стокић (рад академског вајара Миливоја Богосављевића, поклон Града Пожареваца) и новчаног износа који дарују „Вечерње новости“ Нели Михаиловић су уручили Љиљана Благојевић, председник Скупштине општине Пожаревац Срећко Босић и уредник редакције културе „Вечерњих новости“ Бранислав Ђорђевић.

О Нели Михаиловић, 19 лауреаткињи ове награде, говорили су надахнуто, са пуно љубави, топлине и поштовања, академик и драмски писац Душан Ковачевић, редитељке Јелена Бајић (путем видео линка) и Татјана Мандић Ригонат, као и глумачке колеге Љубомир Бандовић, Мима Карацић, те њени пријатељи са класе – Војин Ћетковић, Наташа Нинковић и Борис Пинговић.

Обраћајући се присутнима Михаиловић је са великим поштовањем поменула претходне лауреаткиње, истичући да њихова имена сама говоре о значају признања.

„Част ми је што сам ушла у такву женску глумачку репрезентацију. Хвала мом позоришту што ме је номинovalo, жирију што је својом одлуком учинио да поста-

нем део овог тима, мојим колегама и пријатељима на овим дивним речима о мени. Захваљујем свима који су допринели да ја данас стојим овде... То је велики тим људи који својим умећем и професионализмом ствара простор у коме глумац може да да најбоље од себе. Простор позоришне сцене, кадар на филму или у серији, је простор слободе и истине, којој ми глумци тежимо и та дотакнута истина је за мене највећа привилегија мог посла. У земљи у којој сам рођена данашњи датум славио се као Дан младости. Чини ми се да последњих шест месеци сваки дан који смо проживели можемо прогласити даном младости. Једна младост храбра, паметна, поносна, достојанствена корача овом земљом тражећи слободу и истину. У нади да ћемо сви заједно са њима стићи до слободе и истине, ја ову награду посвећујем тој и таквој младости“, поручила је Нела Михаиловић након чега су уследиле стајаће овације.

У емотивном завршетку свечаности, Нела је, заједно са својим колегицама из култне представе Народног позоришта „Женски оркестар“, извела чувену баладу Бисере Велетанлић „Златни дан“, чиме је свечаност заокружена у духу уметности, заједништва и искрене радости.

У оквиру програма, који су водили млади глумци Народног позоришта Александар Вучковић и Нина Нешковић, емитован је филм са инсертима из најзначајнијих филмских, телевизијских и позоришних улога Неле Михаиловић, а који су припремили редитељи Балша Ђого и Тара Вуловић.

Досадашње добитнице су Светлана Бојковић, Милена Дравић, Радмила Живковић, Ђурђија Цветић, Ружица Сокић, Јелисавета Саблић, Гордана Ђурђевић Димић, Дара Џокић, Мирјана Карановић Љиљана Благојевић, Љиљана Стјепановић, Мира Бањац, Анита Манчић, Јасна Ђуричић, Олга Одановић, Наташа Нинковић, Горица Поповић и Тања Бошковић.

Дан уочи уручења тог престижног признања, 24. маја, Нела је као и све њене претходнице, запалила свећу и положила цвеће на гроб Жанке Стокић, највеће српске позоришне глумице за коју је Бранислав Нушић, одушевљен њеном глумом, написао већину својих женских улога.

У име Народног позоришта, цвеће је положила извршни директор Дrame Анђелка Вујовић, а испред Компаније „Новости“, Ивана Самарџић, из маркетинга.

■ Микојан Безбрадица ■

ДРАГОЉУБ БАЈИЋ ИМЕНОВАН ЗА УМЕТНИЧКОГ ДИРЕКТОРА ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ

Част је и одговорност обављати ову функцију

Народно позориште у Београду именovalo је Драгољуба Бајића, истакнутог оперског уметника и уваженог музичког педагога за новог уметничког директора Опере.

„Велика је част, али и велика одговорност бити на челу Опере Народног позоришта у својству уметничког директора. Оно што ме је мотивисало да прихватим ову

функцију јесте дубоко уверење да је опера један од најузвишенијих уметничких израза, а Народно позориште — као институција од националног значаја — место где та уметност мора да цвета. Прихватајући ову улогу, преузимам одговорност не само за репертоарску и уметничку стратегију, већ и за подршку младим уметницима, очувању домаћег оперског наслеђа, као и отварању нових простора за

сарадњу са другим оперским кућама из иностранства, каже, у изјави за „Позоришне новине“, Бајић који више од две деценије, успешно гради уметничку каријеру.

Музичко образовање започео је у Музичкој школи „Станковић“ код проф. Љубице Живковић, а основне и докторске студије соло певања завршио на Факултету музичких уметности у Београду у класи проф. Николе Мијаиловића.

Лауреат је бројних домаћих и међународних такмичења — „Војислав Вучковић“, „Петар Коњовић“, „Лазар Јовановић“, као и победе на интернационалним такмичењима „Музичка омладина“ у Београду 2008. године. и „Елена Теодорини“ (Румунија) 2013. године.

Као стипендиста фондације Мјузик Театар из Беча (2006–2008), истакнут је као један од најперспективнијих младих гласова Балкана. Од 2009. године сарађује са Рикардом Мутијем, наступајући на концертима у Салцбургу, Равени и Фиренци, након чега добија позив за Бечку државну оперу.

Био је стални члан ансамбла Опере Народног позоришта у Београду од 2004. до 2023. године.

Бајић је именovan за уметничког директора Опере Народног позоришта уместо Жељка Лучића који се повукао са те функције. „Због бројних уметничких обавеза и међународних ангажмана у најугледнијим светским оперским кућама, заједнички је донета одлука о престанку сарадње на овом нивоу. Сарадња са господином Лучићем се, међутим, наставља у домену уметничке сарадње, на обострано задовољство. Захвални смо Жељку Лучићу што је део свог непроцењивог искуства и знања, стеченог на најпрестижнијим светским сценама, поделио са нашим ансамблом, подижући квалитет рада и примену високих професионалних стандарда“, наведено је у саопштењу за медије.

Његови многобројни ангажмани обухватају извођења насловних и главних улога: Дон Пасквале („Дон Пасквале“), Сарастро („Чароб-

на фрула“), Дон Базило („Севилски берберин“), Кнез Грјемин („Евгеније Оњегин“), Атила („Атила“), Закарија („Набуко“), Даланд („Летећи Холанђанин“), Оровесо („Норма“), Хаџи Тома („Коштана“), Жерон де Раваор („Манон Леско“), Тимур („Турандот“) и многе друге улоге.

Наступао је у престижним оперским кућама и концертним салама широм света, укључујући Беч, Салцбург, Дубаи, Сеул, Фиренцу, Москву, Букурешт. Драгољуб Бајић је, према оцени стручне критике један од најлепших гласова на сцени српске уметничке музике „племените боје, дубоког доживљаја интерпретације, велике музикалности и беспрекорне технике“.

Паралелно са уметничким радом, Бајић остварује и запажену академску каријеру — завршио је основне и докторске студије соло певања на Факултету музичких уметности у Београду, где данас предаје као доцент.

Избором Драгољуба Бајића, Народно позориште у Београду наставља своју дугогодишњу посвећеност неговању највиших уметничких стандарда.

■ М. Безбрадица ■

Премијерна обнова балета у три чина „Бајадера“, на музику Лудвига Минкуса и у кореографској поставци Габријеле Комлеве (Маријински Театар, Ст. Петербург), биће одржана 17. јуна у 19 часова на Великој сцени. У овом класичном балетском спектаклу, учествује целокупни ансамбл Балета и солисти, као и Оркестар Народног позоришта у Београду. „Бајадера“ је премијерно изведена 19. маја 2011.

године. Костиме је урадила Олга Мрђеновић, а сценографију Борис Максимовић. Премијера је, уједно, представљала и прво извођење овог класичног балетског дела у целини, од оснивања нашег Балета. „Бајадера“ је дело које на свом репертоару негује свака респектабилна балетска компанија у свету. Његова поставка на сцени Народног позоришта, по

ПРЕМИЈЕРНА ОБНОВА МИНКУСОВОГ КЛАСИЧНОГ БАЛЕТА
„БАЈАДЕРА“ У КОРЕОГРАФИЈИ ГАБРИЈЕЛЕ КОМЛЕВЕ

Пикторескна енциклопедија Индије

Лудвиг Минкус

Габријела Комлева

вашим играчима, посебно са главним солистима. Били су врло посвећени, а то је изу-

ће успети да одржи тај ниво и кад одем“, истакла је Габријела Комлева, легенда руске балетске сцене, примабалерина Маријинског театра школована на Академији Ваганова и петербуршком Конзерваторијуму, дугогодишњи носилац академског репертоара, победница многих међународних такмичења и носилац најзначајнијих признања и државних награда, балетски педагог и професор на Конзерваторијуму у Санкт Петербургу.

Радња, смештена у озрачењу егзотичне Индије, у себи равноправно испреплиће збиљу и машту. Никија је бајадера, индијска дворска плесачица, несрећно заљубљена у ратника Солора, коме је намењена Гамзати, кћи моћног раџе...

Габријела Комлева некад је и сама тумачила насловни лик у великом Маријинском театру у Санкт Петербургу, у кући у којој је одржана и светска премијера „Бајадере“ (1877), у поставци славног „руског Француза“ Маријуса Петипа.

■ М.Б. ■

први пут у интегралној верзији, као и предстојећа премијерна обнова, представљала велики и значајан подухват. До краја месеца „Бајадера“ ће бити на репертоару и 19. и 24. јуна.

Уочи премијере, у интервјуу за „Позоришне новине“,

Габријела Комлева је, између осталог, казала: „Рад на припреми ове представе је био веома напоран за све. Реч је о великој представи класичног балетског репертоара која захтева предани рад на сваком детаљу. Веома сам задовољна сарадњом са

образовање, посебно последњи чин у којем до изражаја долази академска техника. Мислим да је на сцени неопходно живети — кроз представу. Ансамбл је постепено, кроз читав процес вишемесечног рада, веома напредовао и надам се да

Представа „Централа за хумор“, по тексту Ђорђа Косића и у режији Оље Ђорђевић, премијерно је изведена 22. марта на Сцени „Раша Плаовић“.

Најновији текст вишеструко награђиваног младог писца и драматурга Ђорђа Косића, настао на основу документарне грађе, бави се стварним догађајима и личностима у окупираном Београду током Другог светског рата. Главни јунаци ове трагикомедије су популарни глумци Народног позоришта тог времена Александар Цветковић, Јован Танић, Љубинка Бобић, Жанка Стокић, Никола Поповић и Мирко Милисављевић.

„Ова представа романсирана је реконструкција једне стварне глумачке саге, која почиње рпошно и шармантно, наставља се као драма у времену рата и завршава као трагедија у којој су неки од тих глумаца стрељани у прохладно новембарско јутро 1944. године, а неки су брутално кажњени. Да ли је тако баш морало бити? У трупи је било оних који су рекли, као Љубинка Бобић, да не могу да играју духовите скечеве у доба окупације, оних који су кренули у шуму и коначно оних, као што су то били прваци Народног позоришта, Жанка Стокић, Александар Цветковић и Јован Танић, који су веровали да глумци треба да играју и у најгорим временима“ наводи критичар НИИ-а Бојан Муњин.

РЕЧ КРИТИКЕ: „ЦЕНТРАЛА ЗА ХУМОР“

Зло се само добрим побеђује

„Ове стварне глумачке ликове на узбудљив начин тумаче Радован Вујовић, Милош Ђорђевић, Јован Јовановић, Вања Милачић, Павле Јеринић и Сузана Лукић, ткајући на позорници ту причу о једном злом добу и људским одлукама које су значиле живот или смрт, о племенитим намерама које могу бити поплуване као издаја и о револуционарима, како је говорио Брехт, који су *припремали тло за доброту, а сами нису могли бити добри*. Судбина је у живот ових глумаца умешала црни хумор, који су они на позорници сипали свако вече, и крвави испљивак стварности коју многи од њих нису преживели. (...) Представа

Централа за хумор храни се историјском трагедијом и евидентним политичким опасностима овог времена, па би њена највећа вредност могла бити садржана у оној стародревној мисли која гласи: *Немојте да вас обузме зло. Зло се само добрим побеђује*“, закључује Муњин.

Ана Тасић, критичар дневног листа „Политика“, између осталог, је написала: „Сочан, ласциван, аристофански хумор који прати описе живота глумаца изван сцене судара се са смутном, тескобном стварношћу преживљавања рата, одражавајући симболички и борбу различитих уверења о исправним изборима деловања у ратним вре-

менима. Основна драма израста из питања да ли у доба таквих експлозивних друштвених сукоба и борбе за слободу треба наставити са редовним професионалним активностима, да ли позориште треба да постоји током општег насиља и који су жанрови прихватљиви, између трагедије и комедије. Ова тематика је постављена дијалектички, стране се не заузимају нити се дају коначни одговори, јер ликови имају различита, супротстављена мишљења. Због те значењске сложености, драма је врло изазовна, мисаоно, критички, нарочито данас, овде и сада. (...) Представа *Централа за хумор* нам је у овом тренутку важна због тема које провокативно покреће. Живимо у времену које меље толеранцију и разум, продубљује разлике и ствара напете поделе, осуђује без истинског суђења, често заборављајући на основну људскост. Ова представа отвара поглед на последице такве острашћености, што може да утиче на шире сагледавање нашег узаврелог проблема“.

Критичар „Радара“ Бобан Јевтић оценио је да је режија Оље Ђорђевић динамична и ефикасна, мизансцен је разигран и прецизан, а посебно је ефектан део када се у представу инкорпорира скеч „Минут после десет“ по којем је „Централа“ и била најпознатија.

„Сценографија је једноставна али потенцира ту издвојеност, тај живот у *мехуру*, иза завесе, ове групе талентованих боема који чак и

ван сцене играју улоге. Радомир Вујовић лепо развија ту дуалност, малим гестовима, погледима, где наговештава колика се рањивост и несигурност крију иза увек добро расположеног комедијанта. Милош Ђорђевић је исто тако бриљантан као прагматични денди, блистав и повремено суров у доскочицама, али човек који опијен славом не уме и не жели да заустави замах судбине, чак и кад види да га она неумитно води ка трагедији. С друге стране, Јован Јовановић нам самоуверено, фокусирано и прецизно осликава човека чије се емоције руководе идеологијом, али где се негде дубоко иза тога назире и она фрустрираност уметника који није имао шансе или талента. Остатак ансамбла лепо употпуњава ту слику, *већа од живота* Жанка Стокић Вање Милачић, сва у снажним покретима и емоцијама, вицкаста али и горка и меланхолична Љубинка Бобић Сузана Лукић, те Мирко Милосављевић Павла Јеринића, осликан као човек навикнут да живи са сенком опасности која је увек ту негде. Представа наравно не намеће никакве паралеле са савременошћу тренутка у коме живимо, оне се – ма колико контекст био различит – саме успостављају. Посебно је значајно, па и дирљиво, што се ова представа десила баш у Народном позоришту, на чијим сценама су сва ова славна имена постигла и своје највеће успехе“.

■ Р.П.Н. ■

РЕЧ КРИТИКЕ: „ДОСТОЈЕВСКИ – МОЈ ЖИВОТ“

Лековит и катарзичан позоришни догађај

деце, до суочавања са сиромаштвом и дуговима.

„Хаџи Ненад Маричић постојано гради сложени карактер Достојевског, повремено беспомоћног и раздражљивог због претеране осећајности и напада епилепсије; он је и нежан и брижан отац, потпуно посвећен писац, али и опседнути коцкар. Ивана Поповић одмерено и веродостојно гради лик његове миле супруге Ане, независног и слободног мишљења, предузимљиве и вештије од њега у сналажењу у стварном свету. (...) У базично реалистичку игру уведени су и аудио-записи Фјодорових мисли, који у пар сцена замењују живи говор глумца (сценографија Владислава Мунић Канингтон, костографија Марина Меденица). То је занимљиво решење које може да се разуме као израз дубоког несвесног, сложености уметниковог бића и процеса настајања дела, и неке врсте отуђења мисли од свести (...) Игра глумаца је допу-

њена и видео-снимцима, различитих стилова и значења (видео-радови Балша Ђого, Тара Вуловић). Они су ефектнији онда када су апстрактнији, на пример, када суптилно одражавају магловите призоре природе, јер тада имају поетску и симболичку функцију. (...) Епилог радње ће донети снотлика и метафизичка значења, одговарајућа у закључивању овог одблеска живота једног великана, сазданог од противуречности, мудраца који је неисцрпан извор спознаја истина, што и ова представа показује“.

Критичар „Вечерњих новости“ Драгана Бошковић истакла је да у овој представи важну улогу има видео који дочарава и боју времена, и Европу у том тренутку (брачни пар живи не-колико година ван Русије, да би избегао дужнике), али и одсликава погубне страсти, које Фјодора прогоне, све док их се, подржан породицом, не реши (коцка).

„Уверљивости драматичних момената у животу и писању Фјодора Достојевског умногоме су допринели једноставна сцена Владислава Мунић Канингтон и тачан костим Марине Меденице. Посебну чар представи је донело присуство одличног пијанисте на сцени (Стефан Ћирић). Овим трећим драмским ликом, Хаџи Ненад Маричић је постигао да се исповедни тон представе преобрати у музичко-драмски жанр. Музичка емоција се настављала на драмску, повремено јој дајући коментар, а неретко је допуњавајући племенитом пуноћом израза. Вече проведено у гледалишту Сцене „Раша Плаовић“ Народног позоришта уз велику литературу Достојевског, искреност љубави и жртве Ане Григорјевне, симултани превод на руски језик и околност да се представа догађа у најбурнијим временима за нас, учинило је овај позоришни догађај лековитим за његове учеснике, са обе стране позоришне рампе. Двоје значајних људи, о којима је реч, игра двоје извршних тумача њиховог живота, кључног за нашу и светску цивилизацију и културу деловали су катарзично, у прави час“.

■ Р.П.Н. ■

Дуодрама „Достојевски – мој живот“, према мотивима мемоара „Сећања“ Ане Григорјевне Достојевски, премијерно је изведена 14. априла на Сцени „Раша Плаовић“.

Драматизацију заједнички потписују Федор Шили и Хаџи Ненад Маричић, који је, уједно, и редитељ представе и тумач насловног јунака

Фјодора Михајловича Достојевског, лик Ане Григорјевне поверен је Ивану Поповић, док у улози пијанисте наступа Стефан Ћирић.

Критичар „Политике“ Ана Тасић наводи да текст кроз Анина сећања исписује фрагменте живота и стварања Фјодора Достојевског, али и њихов брачни живот, велику, неуништиву љубав, која опстаје упркос низу искушења, од траума губитка

„ТАКО ЧИНЕ СВЕ“: МОЦАРТОВА ОПЕРА ПРЕМИЈЕРНО У МОДЕРНОМ КОНТЕКСТУ У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ У БЕОГРАДУ

Духовита и слојевита прича о љубави, верности и искушењу

Опера Волфганга Амадеуса Моцарта „Тако чине све“, под диригентском управом Александра Гутића и у режији Ане Григоровић, премијерно је изведена 8. маја с великим успехом на Сцени „Раша Плаовић“.

осећањима и потребама. Њихов плес ће бити интензиван док се не упале светла. А када се светла упале остајемо огољени једни пред другима. Огољени са свим својим осећањима, страховима, кајањем и срамотом. Тада је прави тренутак да се постави питање: шта је љубав када се усудимо да будемо оно што јесмо?”

Премијера је, уједно, била прилика да публика упозна нову генерацију оперских

Ова духовита и слојевита прича о љубави, верности и искушењу, последња је опера коју је Моцарт компоновао у сарадњи с либретистом Лоренцом да Понтеом.

Кроз игру замене идентитета и емоционалне изазове ликова, на сцени се осветљавају сложености људских односа, ослоњени на музичку виртуозност карактеристичну за Моцартов опус.

Редитељка Ана Григоровић истиче да је нова поставка савремена, одважна и намењена пре свега младима:

„Оперу *Тако чине све* коју интерпретирају млади, а која је преваходно намењена младој публици, поставља питања која се тичу комплексности емотивних односа једне генерације. Да ли се иза опушеног става крију дубоки страхови? Да ли је рањивост мана? Има ли уопште љубави... у клубу? У срцу ове приче не стоји осуда, већ напротив - разумевање. Два млада пара ће се вечерас поиграти сопственим

уметника – младе извођаче из Оперског студија „Борислав

Поповић“, који уз менторску и институционалну подршку развијају свој уметнички израз и професионални идентитет.

У премијерној солистичкој подели били су Теодора Илић (Фјордилиђи), Наташа Јововић (Дорабела), Марко Костић (Ферандо), Стефан Петковић (Ѓуљелмо), Милица Лолић (Деспина) и Тамаш Киш (Дон Алфонсо).

Оперски студио Народног позоришта има дугу и значајну традицију, још од средине 20. века, као расадник младих

Умеђувремену, 13. и 24. маја, такође с великим успехом, одржане су и две репризе ове опере. У односу на премијеру, на првој репризи диригент је био Михајло Милетић, у улогама Дорабеле и Деспине дебитовале су Анђела Симић и Исидора Богдановић, док је на другој репризи у улози Фјордилиђе први пут наступила Данијела Поповић.

талената и место сусрета са искусним уметницима. Данас се поред певача усавршавају и млади диригенти и корепетитори. Многи од њих већ наступају на Великој сцени, захваљујући поверењу и подршци матичне куће.

Оперски студио носи име истакнутог оперског редитеља Борислава Поповића, а у сезони 2024/2025. уметнички тим чине: Јадранка Јовановић (вокални ментор), Милица Илић (диригент/корепетитор) и Ивана Драгутиновић Маричић (редитељ).

„Све значајне светске оперске куће имају Оперски студио, као важан корак усавршавања младих уметника на путу ка професионалној каријери. Поносни смо на чињеницу да Оперски студио Народног позоришта има веома дугу традицију. Током свог вишедеценијског постоја-

ња имао је различите концепције и трансформације у складу са временом и уметничким потребама. До сада су Оперски студио, као уметничко руководство водили наши најеминентнији уметници и свако је пренео најбољи део свог искуства и знања, а Оперски студио је оправдао суштину свог постојања изнедривши читаву плејаду уметника који су постали стубови Опере Народног позоришта. Последњих година у Оперском студију Борислав Поповић поред младих певача, усавршавају се и млади диригенти и корепетитори. Новина је и то што су многи полазници Оперског студија укључени у редован репертоар Народног позоришта коме смо захвални за изузетну бригу о младим уметницима. Осећам се почаствованом што сам кроз рад у Оперском студију доживела лепоту менторства са младим, талентованим уметницима, несебично им дарујући све своје знање, искуство, али и доброту, разумевање, усмеравање кроз савете и дисциплину, припремајући их за чаробан и тежак уметнички живот. Рад са младим

уметницима подразумева велику одговорност и аналитичност, али и посебан и промишљен приступ сваком појединачно. Неретко сам радећи са њима бивала толико исцрпљена као што никада нисам ни после својих најтежих оперских представа. Пред нама је младачка, полетна, савремена интерпретација опере *Тако чине све*. Једно веома смело и духовито читање Моцартовог и да Понтеовог дела, у складу са генерацијом која је данас и изводи. Али, ова представа преиспитује и важна питања кајања и начина превазилажења сопствених грешака. Уживала сам у уметничком раду са свим мојим драгим младим полазницима и волела бих да неки од њих једнога дана делић онога што су научили од мене пренесу будућим генерацијама. Јер, величанствена улога менторства, из генерације у генерацију, један је од главних постулата који уметност чини вечном”, каже примадона и вокални ментор Оперског студија “Борислав Поповић” Јадранка Јовановић.

■ Р.П.Н. ■

ИРЕНИ ПОПОВИЋ НАГРАДА ЗА НАЈБОЉУ СЦЕНСКУ МУЗИКУ У ПРЕДСТАВИ „МАЈСТОР И МАРГАРИТА“

Композиторка Ирена Поповић освојила је Награду „Вељко Маричић за најбољу сценску глазбу“ на 30. Међународном фестивалу малих сцена Ријека. Признање јој је припало за оригиналну музику у представи „Мајстор и Маргарита“, по чувеном роману Михаила Булгакова, у драматизацији Кате Ђармати, режији Андраша Урбана и продукцији Народног позоришта у Београду. Одлуку је донео стручни жири којим је председавала глумица Нина Виолић, а чланови су били позоришни редитељ Само М. Стрелец и драматуршкиња Жељка Турчиновић.

Р.П.Н.

НАГРАДА ЈОВАНУ ТАРБУКУ ЗА ПЛАКАТ ПРЕДСТАВЕ „УОБРАЖЕНИ БОЛЕСНИК“

На седници жирија 18. Изложбе позоришног плаката и графичког обликовања, одржаној 7. маја у Новом Саду у оквиру Стеријиног позорја, додељене су награде најуспешнијим ауторима у категорији штампаног позоришног плаката. Жири у саставу Атила Капитањ (председник), Борис Лијешевић и Лука Прстојевић прегледао је 175 радова од 53 аутора и донео одлуку о награђеним. Другу награду освојио је дизајнер Народног позоришта Јован Тарбук за плакат представе „Уображени болесник“.

Ово признање представља наставак континуираног успеха Тарбука на пољу графичког обликовања плаката и потврђује његов препознатљив визуелни израз који спаја савремену естетику са снажном уметничком интуицијом. Изабрани радови биће изложени у оквиру пратећег програма 70. Стеријиног позорја, а овогодишња изложба пружа увид у актуелне тенденције и високе домете домаћег графичког дизајна у овире савременог стваралаштва.

Р.П.Н.

ПРОЈЕКАТ „БАЛЕТ У ГРАДОВИМА СРБИЈЕ“ У ПИРОТУ И НИШУ

У оквиру стратешког пројекта „Балет у градовима Србије“, солисти Балета Народног позоришта у Београду гостовали су 14. маја у Народном позоришту Пирот и, дан

касније, на сцени Народног позоришта Ниш. У оквиру балетског гала концерта изведени су делови из најпознатијих класичних балета – „Лабудово језеро“, „Гусар /Le Corsaire“, „Дон Кихот“ и „Крцко Орашчић“. Након програма, одржани су разговори балетских уметника са публиком. Пројекат „Балет у градовима Србије“, који има за циљ да се публици широм Србије приближи праве вредности класичне и савремене балетске уметности, започет је у јуну прошле године. Концерти су до сада изведени у Кладову, Зајечару, Крагујевцу, Јагодини и Горњем Милановцу.

Р.П.Н.

ИЗЛОЖБА ПОСВЕЋЕНА ГЛУМАЧКОЈ ДИВИ ОЛИВЕРИ МАРКОВИЋ ПОВОДОМ СТОГОДИШЊИЦЕ РОЂЕЊА

Глумица изузетне снаге и енергије

Поводом стогодишњице рођења Оливере Марковић, Народно позориште у Београду приредило је изложбу посвећену диви нашег глумишта која је на сцени националног театра одиграла бројне, најразноврсније улоге, подједнако у модерном и класичном репертоару.

Шармантна, скромна, ненаметљива глумица изузетне снаге и енергије, изузетне сугестивности, са широким спектром различитих карактера и емотивних стања, Оливера Марковић је увек била у складу са глумачким задатком, одани и захвални партнеру.

Чаролија њене глуме била је у природном дару да нађе праве емоције за патњу и радост, да буде убедљива, да зрачи са сцене. Оливера је била уметница са смислом да тумачи и сведочи о времену у коме живи, да саосећа са човеком, да га брани уметношћу, због чега је била и остала миљеница и публике и критике.

Славна уметница родила се у Београду 3. маја 1925. године. Љубав према театру показивала је у најранијем детињству да би за време окупације, са групом вршњака-гимназијалаца и студената, почела да спрема представе на Коларчевом универзитету и у београдским становима.

Први играни филм „У планинама Југославије“ снима већ 1945. године, а три године касније, постаје један од студената

прве генерације Позоришне академије, у класи Мате Милошевића.

Била је чланица Београдског драмског позоришта, потом новосадског Српског народног позоришта из којег 1967. године прелази у Народно позориште у Београду, где је остала све до одласка у пензију, 1989. године.

На сцени националног театра остварила је укупно 36 улога, почев од Дарје у „Тихом Дону“, преко Маше у Толстојевом „Живом лешу“, Агађе у Гогољевој „Женидби“, Александре у Анујевој „Колумби“, Јулишке у Нушићевом „Путу око света“, Либере у Голдонијевим „Рибарским свађама“, Аркадине у Чеховљевом „Галебу“, Бабе у „Горском вијенцу“, Жене у „Пат или игра краљева“, Госпође Олге у истоименом комаду Милутина Бојића, Гђе Јеце Ђерман у „Како засмејати господара“ Виде Огњеновић, Филаменте и Мадам Парнел у Молијеровим „Ученим женама“ и „Тартифу“... до Брехтове Мајке Храбрости, Нушићеве Живке министарке и Станковићеве Коштане.

Ако се ове додају и најразноврснији драмски ликови остварени на другим театарским сценама широм ондашње земље, позоришни опус Оливере Марковић броји више од сто улога, међу којима је тешко издвојити најбоље.

Освојила је бројне позоришне награде попут Специјалне награде на Данима комедије, Октобарске награде града Бео-

града, Плакета „Мата Милошевић“ и „Добрица Милутиновић“, као и ону најзначајнију – Добричин прстен.

У импозантном опусу од 63 снимљена филма, издвајају се „Сумњиво лице“, „Последњи колосек“, „Влак без возног реда“, „Узаврели град“, „Др“, „Козара“, „Пут око света“, „Сибирска леди Магбет“, „Национална класа“, „Петријин венац“, „Мајстори, мајстори“, „Мој тата на одређено време“, „Балкан експрес“, „Већ виђено“, „Браћа по матери“, „Сабирни центар“, „Урнебесна трагедија“...

Међу филмским наградама истичу се Сребрна и две Златне арене на Филмском фестивалу у Пули, те „Славица“ за укупни допринос развоју филмске уметности.

Радо је снимала и за телевизију – 13 драма, 26 серија и више шоу-програма, а остварила је и педесетак улога у радио-драмама.

Најшира публика је памти као врсну, по многим најбољу певачицу руских романси и шлагера.

Оливера Марковић преминула је у Београду 2. јула у 87. години.

Изложба „Оливера Марковић на сцени Народног позоришта“, ауторке Мирјане Одавић, која је урадила и каталог изложбе, отворена је 5. маја у Музеју Народног позоришта у Београду. Дизајн изложбе и каталога потписује Јован Тарбук.

■ М.Б. ■

Представа „Хасанагиница“, по тексту Љубомира Симовића, у режији Јагоша Марковића, изведена је 16. маја на Сцени „Раша Плаовић“ први пут у овој сезони.

Ова култна представа која се у континуитету игра скоро 24 године, најстарија је драмска представа Народног позоришта у Београду, а истовремено и најдуговечнија представа драмског жанра у свим београдским театима.

„Усхићење публике и дуги аплаузи ствараоцима ове представе почели су на премијери и трају током свих извођења у Народном позоришту, на гостовањима и фестивалима. Ефемерност позоришног стваралаштва опстанак ове представе, још мало па четврт века, демантује. Клањајући се светлим сенима Љубомира Симовића, Јагоша

КУЛТНА ПРЕСТАВА „ХАСАНАГИНИЦА“
ПОНОВО НА РЕПЕРТОАРУ
СЦЕНЕ „РАША ПЛАОВИЋ“

Четврт века позоришне магије

Марковића, Ксеније Јовановић, Радмиле Живковић, Бранислава Циге Јеринића, Предрага Ејду-

са и Маринка Мацгаља ансамбл ове представе и Народно позориште чуваће је и даље“, поручује уметнички директор Дrame Молина Удовички Фотез.

Првакињи Дrame Вањи Ејдус улога Хасанагинице донела је прву Стеријину награду. Уз њу

континуирано улогу Бега Пинторовића игра и првак Дrame Александар Срећковић Кубура, а више од деценије у улози Хасанаге пубика гледа изванредног Ненада Стојменовића.

Стандардну поставку чине и Александра Николић (Мајка Пинторовића), Јован Јовановић (Ахмед) и Бојан Кривокапић (Аскер Хусо).

Публика је те вечери први пут видела: Сандру Бугарски као Мајку Хасанагину, Небојшу Кундачину у улози Ефендије Јусуфа, Андреја Јемцова као Аскера Суља и Андреја Њежића у улози Мусе.

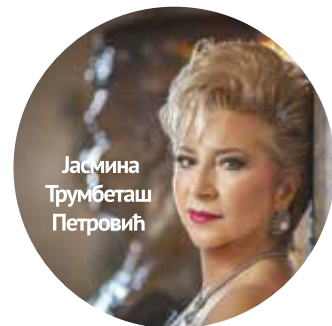
Ауторски тим чине редитељ Јагош Марковић, који је урадио и избор музике, сценограф Борис Максимовић, костимограф Бојана Никитовић, драматург Ивана Димић и др Љиљана Мркић Поповић, задужена за сценски говор.

„Хасанагиница“ је премијерно изведена 30. децембра 2001. године на Сцени „Пети спрат“ Народног позоришта у Београду.

■ Р.П.Н. ■

ПРЕМИЈЕРНИ НАСТУПИ У „БОЕМИМА“ И „КАВАЛЕРИЈИ РУСТИКАНИ“

Женске судбине на сцени

Јасмина
Трумбеташ
Петровић

Соња
Шарић
Косовац

Весна
Ђурковић

Првакиње Оперe Народног позоришта Јасмина Трумбеташ Петровић и Соња Шарић Косовац, те солисткиња Весна Ђурковић уписале су у своје биографије, током априла и маја, нове, значајне улоге. У опери Ђакома Пучинија „Боemi“ изведеној 5. априла на Великој сцени под диригентском управом Александра Којића, главну сопранску улогу Мими први пут певала је Соња Шарић Косовац.

„Ово је једна дивна лирска улога, препуна емоција, али оних топлих и искрених. Увек ме одушеви то колико је Мими нежна, скромна, обична, готово неприметног карактера и заправо се разликује од свих других улога које сам певала. Њене мелодије и либрето откривају једну нежну и умерену природу, а љубавна прича са Родолфом, потом драматичан и надамне дирљив крај опере, никога не остављају равнодушним. Радујем се што ће ова представа постати део мог репертоара, а изузетно се радујем и музицирању са колегама који су већ много пута наступали у овој

опери“, каже Соња Шарић Косовац.

У истој опери, 10. маја, у улози Мизете премијерно је наступила Весна Ђурковић која је истакла да веома воли ту оперу и улогу која се тумачи с лакоћом, јер је питка и ведрога карактера. „Мизета је једна од првих рола за које сам била ангажована након завршетка студија; три сезоне сам је певала у Српском народном позоришту у Новом Саду. Више пута сам гледала продукцију Народног позоришта која је класично постављена, у прелепим костимима и сценографији, и веома се радујем што ћу је од сада играти и у својој матичној кући“, истиче Весна Ђурковић.

Четири дана касније, 14. маја, у опери Пјетра Масканија „Кавалерија рускиана“, под диригентском управом Ђорђа Станковића, улогу Сантуце први пут певала је Јасмина Трумбеташ Петровић.

„Ово је улога која ме је снажно дотакла, можда управо због своје огољене искрености и емоционалне сировости. Након три деценије певања ликова које краси аристократска драма, идеализам или трагедија вели-

ких размера – од Елизабете, Амелије, Леоноре, Аиде, Тоске, Мадалене и других, па све до Турандот – сусрет са Сантуцом доживљавам као неки повратак исконском: жени из народа, рањеној, али снажној, прегуној унутрашњих ломова и страсти. За разлику од других ликова које сам раније тумачила и чија се драма одвија у палатама и идејним сукобима, Сантуцина борба је огољена и до сржи емотивна и искрена. Турандот своју рањивост скрива иза ледене маске моћи, Манон Леско трага за љубављу кроз занос и илузије, али Сантуца тражи истину и признање у суровом, свакодневном свету. Она не носи ни круну ни плашт, већ бол жене коју љубав води до ивице разума. Њена драма није ни политичка ни митолошка – она је суштински људска, лична и дубоко болна. У зрелости свог уметничког пута, осећам да сада имам довољно животног искуства да осетим и изразим њену огољену душу која тражи истину, љубав и правду – не само гласом, већ целим бићем“, каже Јасмина Трумбеташ Петровић.

■ Р.П.Н. ■

IN MEMORIAM

Анђелка Миливојевић Тадих

После дуге и тешке болести, 26. априла напустила нас је глумица Народног позоришта у Београду Анђелка Миливојевић Тадих. Пријатељима и колегама остају сећања њена ведрина и доброта, а публика ће је памтити по улогама у представама „Краљ Лир“, „Војвоткиња од Малфија“, „Балканска пластика“, „Соба моје мајке“, „Велика драма“, „Тоспођа министарка“, „Коштана“ и „Исидориче“.

не изохимене“. Сахрањена је 3. маја на Новом гробљу у Београду. У име Народног позоришта, изражавамо најдубље саучешће породици, родбини и пријатељима, саосећајући са немерљивим губитком и болом. Управа Народног позоришта у Београду.

ОБЕЛЕЖЕН
СВЕТСКИ ДАН ИГРЕ

Участ Светског дана игре, 29. априла, Народно позориште у Београду и ове године приредило је богате балетске програме којим ансамбл Балета националног театра слави балет као најузвишенији спој уметности, лепоте и покрета. На Гала концерту „Славимо игру, славимо уметност“, којим је обележен Светски дан игре, изведене су деонице из најпознатијих дела богатог балетског репертоара Балета Народног позоришта. „Балетска чаролија за децу“ одржана је 11. маја на Великој сцени; програм, намењен најмлађима, спајао је уметнички доживљај и приближавање балетске уметности. На репертоару су били одломци из најлепших сцена омиљених балетских представа, прилагођени дечијој публици. Оба концертна програма извели су солисти и ансамбл Балета Народног позоришта у Београду. Након концерта, уз стручно вођење, малишани су имали прилику да завире иза кулиса и открију чаробни свет позоришта. Овај догађај није био само представа, већ и прилика да се најмлађи упознају са лепотом балетске уметности на приступачан и забаван начин.

Р.П.Н.

ЈУН 2025.

ВЕЛИКА СЦЕНА

НЕД.	ПЕСМЕ ЦВЕЋУ	од 20.00
01.	концерт Хора РТС	
ПОН.	ДЕРВИШ И СМРТ Борислав Михајловић Михиз / Егон Савин, по роману Меше Селимовића	од 19.30
02.		
СРЕ.	КАВАЛЕРИЈА РУСТИКАНА	од 19.00
04.	опера Пјетра Маскањија	
СУБ.	БОЕМИ	од 19.00
07.	опера Ђакома Пучинија	
ПОН.	УРНЕБЕСНА ТРАГЕДИЈА	од 19.30
09.	комедија Душана Ковачевића	
УТО.	ГОДИНЕ ВРАНА	од 19.30
10.	драма Синише Ковачевића	
СРЕ.	НАБУКО	од 19.00
11.	опера Ђузепе Вердија	
ЧЕТ.	ВЕЛИКА ДРАМА	од 19.30
12.	драма Синише Ковачевића	
ПЕТ.	МАЈСТОР И МАРГАРИТА	од 19.30
13.	драматизација Кате Ђармати по роману Михаила Булгакова	
СУБ.	КОМЕМОРАТИВНА АКАДЕМИЈА ПОВОДОМ ОБЕЛЕЖАВАЊА ГОДИШЊИЦЕ БИТКЕ НА КОШАРАМА	од 19.00
14.		
НЕД.	МАЈСТОР И МАРГАРИТА	од 18.00
15.	драматизација Кате Ђармати по роману Михаила Булгакова	
УТО.	БАЈАДЕРА/ ПРЕМИЈЕРНА ОБНОВА	од 19.00
17.	балет Лудвига Минкуса	
ЧЕТ.	БАЈАДЕРА	од 19.00
19.	балет Лудвига Минкуса	
ПЕТ.	ОЧЕВИ И ОЦИ драматизација Кате Ђармати по роману Слободана Селенића	од 19.30
20.		енглески титл
СУБ.	КАРМЕН	од 19.00
21.	опера Жоржа Бизеа	
УТО.	БАЈАДЕРА	од 19.00
24.	балет Лудвига Минкуса	
СРЕ.	ТОСКА	од 19.00
25.	опера Ђакома Пучинија	
ПЕТ.	ГОСПОДА ГЛЕМБАЈЕВИ драма Мирослава Крлеже	од 19.30
27.	гостује Црногорско народно позориште	
НЕД.	ОПЕРСКИ ГАЛА КОНЦЕРТ	од 19.00
29.	свечано затварање сезоне	
ПОН.	СВЕЧАНА ДОДЕЛА НАГРАДЕ „ДАРКО КРАЉИЋ“	од 20.00
30.	у организацији Удружења композитора Србије	

ГОСТОВАЊА

01. 06. **НОЋ БАЛЕТА** - Театар фест „Петар Кочић“, Бања Лука
04. 06. **САЊАО САМ ДА САМ СЕ ПРОБУДИО** - „Дани сатире Фадила Хаџића“, Загреб (Хрватска)
07. 06. **ЦЕНТРАЛА ЗА ХУМОР** - Театар фест „Петар Кочић“, Бања Лука
17. 06. **МАЈСТОР И МАРГАРИТА** - Фестивал „Буџини дани“, Александровац
18. 06. **ЦЕНТРАЛА ЗА ХУМОР** - Фестивал „Буџини дани“, Александровац
21. 06. **РАТ И МИР** - Фестивал „Пургаторије“, Тиват (Црна Гора)
03. 07. **ОЧЕВИ И ОЦИ** - Фестивал „Будва град театар“ (Црна Гора)
04. 07. **ОЧЕВИ И ОЦИ** - Фестивал „Будва град театар“ (Црна Гора)

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

НЕД.	ЛУТКА СА КРЕВЕТА БР.21	од 20.30
01.	драма Ђорђа Лебовића	
ПОН.	ДОСТОЈЕВСКИ - МОЈ ЖИВОТ дуодрама према мотивима мемоара „Сећања“ Ане Григорјевне Достојевски	од 20.30
02.		руски титл
СРЕ.	НАРОДНИ ПОСЛАНИК комедија Бранислава Нушића, гостује Македонски народни театар	од 20.30
04.		
ЧЕТ.	ДЕЧИЈЕ ПОВРЕДЕ	од 20.30
05.	мелодрамска црна комедија Џозефа Раџива	
ПЕТ.	МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ	од 20.30
06.	драма Ерика Емануела Шмита	
СУБ.	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР	од 20.30
07.	комедија Жана Ануја	
НЕД.	ПОКОНДИРЕНА ТИКВА	од 20.30
08.	комедија Ј. С. Поповића	
ПОН.	ЉУБАВИ ЏОРЏА ВАШИНГТОНА Миро Гавран	од 20.30
09.	гостује Факултет савремених уметности	
УТО.	ГОСПОЂА АЈНШТАЈН	од 20.30
10.	драма Снежане Ђинђић	енглески титл
СРЕ.	ЦЕНТРАЛА ЗА ХУМОР	од 20.30
11.	драма Ђорђа Косића	
ЧЕТ.	ВЛАСТ комедија Бранислава Нушића у адаптацији Милана Нешковића	од 20.30
12.		
ПЕТ.	ДОСТОЈЕВСКИ - МОЈ ЖИВОТ дуодрама према мотивима мемоара „Сећања“ Ане Григорјевне Достојевски	од 20.30
13.		руски титл
СУБ.	ЦАРСТВО МРАКА	од 20.30
14.	драма Лава Николајевича Толстоја	
НЕД.	ТАКО ЧИНЕ СВЕ опера В. А. Моцарта	од 20.30
15.	у извођењу Оперског студија „Борислав Поповић“	српски и енглески титл
ПОН.	ТИГАР Мјурел Шизгал	од 20.30
16.	гостује Факултет савремених уметности	
УТО.	УОБРАЖЕНИ БОЛЕСНИК	од 20.30
17.	комедија Ж. Б. П. Молијера	
СРЕ.	ПОКОНДИРЕНА ТИКВА	од 20.30
18.	комедија Ј. С. Поповића	
ЧЕТ.	ХАСАНАГИНИЦА	од 20.30
19.	драма Љубомира Симовића	
ПЕТ.	ТАКО ЧИНЕ СВЕ опера В. А. Моцарта	од 20.30
20.	у извођењу Оперског студија „Борислав Поповић“	српски и енглески титл
СУБ.	БЕЛА КАФА	од 20.30
21.	комедија Александра Поповића	
НЕД.	ДОСТОЈЕВСКИ - МОЈ ЖИВОТ дуодрама према мотивима мемоара „Сећања“ Ане Григорјевне Достојевски	од 20.30
22.		руски титл
ПОН.	СИТНИЦЕ КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ драматизација Ђорђа Косића по роману Лоренца Маронеа	од 20.30
23.		
УТО.	НИЈЕ СМРТ БИЦИКЛО (ДА ТИ ГА УКРАДУ)	од 20.30
24.	драма Биљане Србљановић	енглески титл
СРЕ.	ЦЕНТРАЛА ЗА ХУМОР	од 20.30
25.	драма Ђорђа Косића	
ЧЕТ.	НАШ РАЗРЕД	од 20.30
26.	драма Тадеуша Слобођанека	
СУБ.	ЦЕНТРАЛА ЗА ХУМОР	од 20.30
28.	драма Ђорђа Косића	

ДОГАЂАЈИ

07. и 28. 06. **ОТВОРЕНА ВРАТА**
ПРЕДШКОЛСКИ И ОСНОВНОШКОЛСКИ УЗРАСТ у 10 часова;
ОДРАСЛИ у 12 часова